

været fremme. Enhver kan jo have sin Mening, men jeg tror, at det ikke vilde have været ilde, om de, der her paa Rigsdagen har været Modstandere af Lovforslaget, kunde have været med til at stemme for det Selvstyre, der herved indføres i den danske Folkekirke. Nu kan det ikke ske, og det faar jeg finde mig i, selvfølgelig. Men jeg haaber, at man om nogle Aar vil faa at se, at Folkekirken Medlemmer fra de forskellige politiske Partier vil deltage i Valget og arbejde med paa Folkekirken Udvikling. Jeg har set flere Steder, hvor Socialdemokrater er kommet ind i Menighedsraadene og endogsaa har været i Fler-tal, at der har kunnet finde et fortrinligt Samarbejde Sted. Kun maa man gøre sig klart, at i Menighedsraadene er det ikke det politiske Spørgsmaal, der bliver det afgørende, men de folkekirkelige Spørgsmaal, hvad enten de nu er af økonomisk eller anden Art.

Inger Gautier Schmit: Ved Vedtagelsen af saa store og vigtige Lovforslag som disse føles det overordentlig beklageligt, at Rigsdagens forskellige Grupper ikke kan stemme sammen, men derved er der jo intet at gøre. Nu da vi staar ved den afsluttende Behandling af disse Lovforslag, om hvilke Meningerne har været saa forskellige, er det ikke lykkedes at komme hinanden nærmere hverken i Udvalget eller her i Salen. Nogle har prøvet paa at spaa ilde om, hvad disse Lovforslag indebærer for vor Folkekirke. Andre har ment, at de byder vor Folkekirke gode Kaar. Men der er ingen af os, der er Spaamænd end sige Profeter, vi forstaar kun ganske stykkevis, og det er heller ikke i denne Stund givet nogen af os at sige, i hvilken Retning Udviklingen vil gaa. Men Livet vil nok tale sit stærke Sprog, det Sprog, som vi alle sammen bliver nødt til at bøje os for. Jeg føler mig personlig forvisset om, at al den Tale om Reaktion og Tilbagegang vil forstumme. Man har paa disse Omraader hængt sig i nogle Udenværker, hvorom der maaske kunde diskuteres, men Reglerne i disse Lovforslag er Fremskridt og ikke Tilbagegang, Fremskridt i saa at sige enhver Retning. Disse Lovforslag giver udvidet Selvstyre for Menighederne med Hensyn til Kirkesognets Anliggender, Udvidelse med Hensyn til Menighedens Deltagelse i Præstevælget, idet herefter ogsaa de 150 Kaldskapellaner vil blive valgt af Menighedsraadene. Disse Lovforslag byder Fremskridt i Retning af Brugen af de danske Kirker, og de giver en Frihed til at danne

sin egen Menighed og søge sin egen Præst, som næsten ingen Grænser kender. De giver Frihed til at faa en hvilken som helst kristelig Personlighed til Præst, naar blot vedkommende har den tilstrækkelige Alder, og det fornødne Stemmetal indenfor Menigheden er til Stede. De giver Menighedsraadene Ret til Valg af de læge Medlemmer i Provstiuvalgene og til at give deres Mening til Kende ved kommende Bispevalg. Alle disse Punkter betyder ikke Tilbagegang, men Fremskridt. Det nye Haderslev Stift, som nu skal oprettes, er en lykkelig Oplevelse i vor danske Kirkes Historie. Nødvendigheden af Roskilde Stift har længe været erkendt, den er ogsaa indrømmet af alle her paa Rigsdagen, og dette Stift vil forhaabentlig snart blive til Virkelighed. Jeg hører til dem, der i disse Lovforslag ser en god Gave til den danske Menighed, idet de for mig aander Tillid til Menigheden, ikke Mistillid, og jeg føler mig forvisset om, at Menigheden vil vokse under de Opgaver, der her bliver den betroet, og vil vide at værne om sin Kirke, saaledes at der bliver sluttet Kreds om Kirken og dens Sag som aldrig nogen Sinde før.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 35 Stemmer mod 20.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Dernæst foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 2279).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 38 Stemmer mod 21.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.